

Monstergrottan

Scen 1 monstren och prinsessan

Berättaren (vuxen): *Det var en gång ett land långt, långt borta. Där bodde en kung, en drottning och deras lilla prinsessa Bella. I landet fanns det många magiska varelser.*

I en del av landet var det lite extra magiskt. Där växte det mat och till och med godis på träden!

Men tyvärr var det inte längre någon som vågade sig dit för att smaka på vad träden hade att erbjuda.

Träden vaktades nämligen av en flock varulvar som hade flyttat in en grottan, alldeles invid träden.

Varulvarna bodde inte själva i grottan. Där bodde också några zombisar.

Zombisarna hade det oftast mycket, mycket tråkigt inne i sin grotta, men så en dag hände något ovanligt....

Ghidora: De där varulvarna är ute ovanligt länge i natt, Zorak.

Zorak: Ja. Hoppas de inte gör nåt dumt.

Ghidora: Äh, de står väl på nån kulle och ylar på månen som vanligt.

Zorak: Töntigt. Fast det är orättvist att vi zombisar bara får vara i den här grottan hela tiden bara för att vi inte är så snabba och kan gömma oss om det skulle behövas.

Ghidora: Ja. Tänk om det kunde hända nåt spännande!

Zorak: Vi har ju tuppen i alla fall.

Ghidora: Äh, den sover ju bara. Plus att ha börjat tappa alla fjädrar. Kolla vad ful och tråkig han är. Titta bara! (håller upp en ful tupp) Att han kan värpa guldägg är helt otroligt!

Zorak: Mm.

Varulvarna in, ljudeffekt ylande.

Tifa: Hej på er, muntergökar!

Schlomil: Vad står ni och hänger läpp för?

Zorak: Vi är uttråkade. Och tuppen är ful.

Tifa: Tur för er att vi har en överraskning då!

Schlomil: (ropar till Evelina) Cruella och Hades nu kan ni komma!

Eri in med Tindra

Eri: Tada! Överraskning!

Ghidora och Zorak: Va? En prinsessa.

Schlomil: Jajjemän.

Eri: Vi tyckte ni zombisar verkade lite deppiga.

Schlomil: så vi ville muntra upp er lite.

Tifa: Så vi rövade bort prinsessan.

Zombisarna misstänksamma

Ghidora: Vad ska vi ha henne till?

Schlomil: Äta upp?

Prinsessan blir rädd

Zorak: Dumskalle, då har vi ju henne inte kvar. Vi kan väl ha henne att titta på? Det är roligare att titta på henne än de här fula grottväggarna och den fula tuppen.

De andra: Okej.

Ghidora: Vi kanske kan ha henne längst in i grottan, så hon inte rymmer?

Eri: Ja, kom!

Alla ut

Berättaren: *Prinsessan Bella var förstas livrädd, Tänkte monstren äta upp henne? Kungen och drottningen var förkrossade. Alla som jobbade*

på slottet gav sig ut och letade och en belöning utlystes till den som hittade flickan.

I en annan del av landet bodde en fattig familj som inte hade en aning om vad som hänt landets prinsessa. Pappan i familjen hade nyligen dött och mamman hade blivit arbetslös. Fredagsmys med tacos och läsk var ett minne blott, mobiltelefoner var bara att glömma. Minstingen fick leka med ett vedträ istället för med en docka.

Musik; unicorns

Scen 2 familjen svälter

Liv: Mamma, vad blir det för mat? Jag är jättehungrig.

Ebba: Det blir skärpsoppa.

Andrea: Åh, inte igen. Det blir man inte mätt på.

Ebba: Jag vet älskling, men Jag kan faktiskt inte bara trolla fram mer mat!

Liv: Jag önskar att pappa inte dött. När pappa levde hade vi mer mat.

Andrea: Tänk om inte monstren fanns där borta i grottan på andra sidan skogen. Då kunde vi äta oss mätta från allt som växer på träden där.

Liv: Pappa sa alltid att där borta växer det både korv och godis på träden. Är det sant, mamma?

Ebba: Ja, det är sant. Men det är för farligt där borta. Monstren kan äta upp er. Lova att ni aldrig går dit själva.

Liv och Andrea: Jaja, vi lovar.

Det knackar på dörren

Ebba: Vem kan det vara så här dags? Kom in!

Mimmi och Miranda in som enhörningar

Ropar på mamma

Liv: Wow! Enhörningar! Jag älskar enhörningar.

Miranda: Jag heter Miranda och det här är min syster Mimmi.

Mimmi: Hej

Miranda: Vi har kommit hit för att hjälpa er.

Andrea: Hjälpa oss? Med vad?

Miranda: Vi har hört att ni svälter och att far i huset har dött. Vi tänker hjälpa er genom skogen till landet där mat växer på träd.

Ebba: Inte en chans. Där är det fullt med monster!

Miranda: Vi enhörningar kan skydda er.

Andrea: Hur då?

Enhörningarna kastar glitter, vindspel som ljudeffekt.

Liv: Wow!

Miranda: Monstren har också en tupp som värper guldägg. Den har de tagit från oss. Följ med, så tar vi den tillbaka så kan ni få den.

Ebba: Åh, då behöver vi aldrig svälta mer!

Mimmi: Kom nu.